

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

22 december 2022

ADVIES 2022-93

met betrekking tot de weigering om toegang te verlenen tot
drie fiscale dossiers van rechtspersonen

(CTB/2022/113)

1. Een overzicht

1.1. Op 13 mei 2022 werd namens de heer X en mevrouw Y aan de advocaat die optreedt namens de Belgische Staat een verzoek gericht om inzage te verlenen in de server van de heer Walter X n.a.v. de kopiname bij Blue Mytilus en Arijs NV.

1.2. Op 9 juni 2022 werd een herinnering verzonden, waarin enkele data werden voorgesteld om de inzage te doen.

1.3. Op 8 augustus 2022 werd meegedeeld dat het inzagerecht rechtstreeks aan de FOD Financiën diende te worden gericht.

1.4. Bij e-mail van 23 augustus vraagt meester Shana Convents namens X en mevrouw Z en namens mevrouw Y aan de curatoren van de vennootschappen Arijs NV, Blue Mytilus BV en ADC Investments om toestemming om inzage te nemen in de betrokken fiscale dossiers.

1.5. Bij e-mail van 30 augustus 2022 geeft curator Noël Devos toestemming om toegang te krijgen tot de fiscale dossiers van de betrokken vennootschappen.

1.6. Bij e-mail van 6 september 2022 vroegen meester Paul Van Rompaey namens mevrouw Y en meesters Charlotte Lardenoit en Shana Convents namens de heer X en mevrouw Z aan de FOD Financiën om inzage in en indien nodig de mogelijkheid om kopie te kunnen nemen van het fiscaal dossier (in zijn fysieke en digitale vorm) van de heer Walter Arijs, mevrouw Constantia De Ceuster en mevrouw Jolien Arijs en van de vennootschappen Arijs NV, Blue Mytilus BV en ADC Investments.

1.7. Bij aangetekende brief en e-mail van 4 oktober 2022 deelt de FOD Financiën mee dat gelet op het uitgebreid karakter van het verzoek de FOD Financiën overeenkomstig artikel 6, § 5 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna: wet van 11 april 1994) hij de wettelijk voorzien antwoordtermijn uitstelt met 15 dagen.

1.8. Bij e-mail van 7 oktober 2022 drukken de advocaten hun verwondering uit over het uitstel.

1.9. Bij brief van 17 oktober weigert de Dienst geschillen van de Centrale diensten OE&O van de FOD Financiën de inzage. De FOD Financiën is van oordeel dat de formulering “betrokken vennootschappen” als te vaag moet worden beschouwd, overeenkomstig de bepalingen van artikel 6, § 3, 4° van de wet van 11 april 1994. Dit wordt verder als volgt gemotiveerd:

“Het is belangrijk in het kader van ons beroepsgeheim te weten wie welke informatie vraagt uit welk dossier: enkel wanneer de vraag tot inzage duidelijk gespecificeerd is, kan geoordeeld worden over de draagwijdte van ons beroepsgeheim. De vraag tot inzage heeft bovendien betrekking op een fiscaal dossier van rechtspersonen voor dewelke uw cliënten niet langer een vertegenwoordigingsbevoegdheid hebben. Bijgevolg wordt de inzage gevraagd door natuurlijke personen in eigen naam in de fiscale dossiers van vennootschappen waar uw cliënten geen bestuurs- en vertegenwoordigingsbevoegdheid in hebben, wat betekent dat zij inzage vragen in het dossier van een derde.

Gezien de fiscale administratie gebonden is aan het beroepsgeheim, overeenkomstig de bepalingen van artikel 93bis W. BTW en artikel 337 WIB, kan geenszins zonder meer inzage worden verleend in om het even welk fiscaal dossier. Immers, hij die, uit welken hoofde ook, optreedt bij de toepassing van de belastingwetten of die toegang heeft tot de ambtsvertrekken van de administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, is buiten het uitoefenen van zijn ambt, verplicht tot de meest volstrekte geheimhouding aangaande alle zaken waarvan hij wegens de uitvoering van zijn opdracht kennis heeft.

De Commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten is van oordeel dat het fiscaal geheim kan worden ingeroepen wanneer het gevraagde bestuursdocument informatie bevat over derden die prima facie niet relevant is voor het inschatten van de belastingstoestand van de aanvrager (CTB van 2 juni 2014, nr. 2014-50 (CTB/2014/41).

Wij kunnen uw aanvraag niet in verband brengen met een nazicht van een persoonlijke belastingtoestand, zodat wij geen juridische grondslag vinden om u inzage te verlenen in de fiscale dossiers van Arijs NV, Blue Mytilus BVBA en ADC Investments.

Gezien het fiscaal beroepsgeheim van openbare orde is, kan een toestemming vanwege de curator het beroepsgeheim niet opheffen. Evenmin kan u als een medeschuldenaar worden beschouwd, zoals bedoeld in artikel 2 van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen

invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen', zodat de uitzondering op het beroepsgeheim voorzien in het 4^e lid van art. 337 WIB 92 (medeschuldenaar) niet kan worden ingeroepen. Uw cliënt wordt immers aangesproken voor een schadevergoeding op basis van artikel 1382 en 1382 van het Burgerlijk Wetboek.

Bovendien willen wij u er ook op wijzen dat volgens de informatie waarover wij beschikken uw cliënten reeds op 3 juli 2019 in hun toenmalige hoedanigheid van bestuurder reeds inzage hebben genomen in de vennootschapsdossiers waarnaar u in uw schrijven verwijst en dewelke hen toen ook werd verleend. Bij de toenmalige inzage werd tevens kopie genomen van het E-auditdossier.

Uw hernieuwde vraag tot inzage komt ons dan ook als kennelijk onredelijk over, overeenkomstig de bepalingen van artikel 6, § 3, 3° WOB.

Gezien u in uw schrijven melding maakt van het feit dat uw cliënten worden aangesproken voor fiscale schulden, menen wij dat uw vraag tot inzage haar oorsprong vindt in een aansprakelijkheidsprocedure dewelke tot de bevoegdheid van de Algemene Administratie Inning en Invordering behoort.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 1, tweede lid, 2° WOB kunnen wij u slechts inzage verlenen in documenten die ook daadwerkelijk in ons bezit zijn.

Wij hebben uw vraag doorgestuurd naar de bevoegde dienst Algemene Administratie Inning en Invordering.

Het is evident dat uw cliënten recht hebben op inzage in hun persoonlijk dossier betreffende de personenbelasting."

1.10. Bij brief van 28 oktober 2022 antwoordt het Regionaal Invorderingscentrum Antwerpen 2 van de FOD Financiën dat de cliënten door tussenkomst van de juridische dienst van het centrum gedagvaard werden in aansprakelijkheid, met name tot het betalen van een schadevergoeding die de Schatkist geleden heeft door de niet-betaling van de fiscale schulden gevestigd op naam van de betrokken vennootschappen en dit in hun hoedanigheid van gewezen bestuurders. De stukken waarop de aansprakelijkheidsvordering is gebaseerd worden neergelegd voor de rechtbank en zijn ook overgemaakt aan de raadsman van de gedagvaarde partijen. Zij hebben dus kennis van deze stukken. De inzage van het fiscaal dossier op naam van de natuurlijke personen en rechtspersonen, zoals vermeld in de aanvraag bevinden zich bij de Algemene Administratie van Fiscaliteit. Deze heeft de inzage geweigerd bij brief van 17 oktober 2022 en het Regionaal Invorderingscentrum sluit aan bij de weigeringsbeslissing.

1.11. Bij e-mail van 22 november 2022 verzoekt meester Eva Nackaerts en Charlotte Lardenoit namens de heer X en mevrouw Y de FOD Financiën zijn beslissing te heroverwegen. Het verzoek tot heroverweging beperkt zich tot de weigering om toegang te verlenen tot het fiscaal dossier van de (inmiddels gefailleerde) vennootschappen Arijs NV, Blue Mytilus BV en ADC Investments BV. De argumenten die zij inroepen zijn de volgende:

- Elke belanghebbende derde kan inzage vragen – in casu vloeit het belang van cliënten voort uit de persoonlijke bestuursdersaansprakelijkheid ingevolge de fiscale aanslagen die in hoofde van de vennootschappen Arijs NV, Blue Mytilus BV en ADC Investments BV werden gevestigd.
- De uitzonderingen op de openbaarheid van bestuur, die gewaarborgd is in artikel 32 Gw, dienen restrictief geïnterpreteerd te worden. De vermeende uitzonderingen waarnaar de weigeringsbeslissing verwijst, vallen hier geenszins onder.
- De curatoren, die de gefailleerde vennootschappen vertegenwoordigen, gingen akkoord met het verzoek tot inzage dat cliënten aan hen hebben gericht.
- De weigeringsgrond van de AAFisc dat “de stukken waarop de aansprakelijkheidsvordering is gebaseerd worden neergelegd voor de rechtbank en overgemaakt aan de raadsman van de gedagvaarde partijen. Dus van deze stukken heeft u kennis”, is een verkeerde premisse aangezien er geen enkel stuk uit het administratief dossier van de vennootschappen is opgenomen.
- De weigeringsgrond van de AAFisc dat cliënten reeds inzage hebben genomen in het verleden (meer dan drie jaar geleden) is irrelevant.
- Het verzoek is niet onredelijk aangezien er geen overlast ontstaan door de inzage in de fiscale dossiers van Arijs NV, Blue Mytilus BV en ADC Investments BV

1.12. Bij e-mail van dezelfde dag verzoeken zij ook de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur, om een verzoek om advies.

1.13. Bij e-mail van 23 november 2022 verzoekt de secretaris van de Commissie aan meester Nackaerts om een nadere toelichting met betrekking tot de toestemming van de curatoren om inzage te nemen in

de fiscale dossier van de aangehaalde firma's. Hij stelt immers vast op basis van de documenten dat niet duidelijk is dat alle curatoren hun toestemming hebben verleend.

1.14. Bij e-mail van dezelfde dag antwoordt zij het volgende:

“De curatoren die aangesteld werden voor het faillissement van de drie vennootschappen zijn mr. Noël De Vos en mr. Geert Naulaerts (zie bv. het faillissementsvonnis voor Arijs NV in bijlage).

Wij hebben onze vraag om akkoord te gaan met de inzage gericht aan beide curatoren (zie e-mail van 23 augustus 2022). Het e-mailadres van mr. Nauwelaerts, werkzaam binnen het advocatenkantoor Advotura, is immers insolv@advotura.be , vandaar misschien de verwarring.

De e-mail van 30 augustus 2022, waarin de curatoren hun akkoord geven, werd verzonden door mr. De Vos. Dit werd uiteraard eerst besproken tussen de curatoren onderling en mr. Naulaerts ging dan ook akkoord met de inzage. Dat is ook de reden waarom mr. Naulaerts (insolv@advotura.be) in cc staat bij de e-mail verzonden door mr. De Vos (zie bijlage). Alle communicatie omtrent het faillissement verliep overigens via mr. De Vos.”

2. De ontvankelijkheid van de aanvraag

De Commissie is van mening dat het verzoek om advies ontvankelijk is. De aanvrager heeft immers voldaan aan de vereiste van artikel 8, § 2 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur om zijn verzoek tot heroverweging aan de FOD Financiën en haar verzoek om advies aan de Commissie gelijktijdig in te dienen.

De Commissie wil erop wijzen dat haar advies zich beperkt tot de vraag om toegang tot het fiscaal dossier van de genoemde vennootschappen omdat het verzoek tot heroverweging hiertoe beperkt is.

3. De gegrondheid van de aanvraag

3.1. De Commissie wenst er vooreerst op te wijzen dat een verzoek om toegang tot de FOD Financiën niet moet gericht worden aan de desbetreffende dienst die de documenten in zijn bezit heeft. De FOD

Financiën moet immers worden opgevat als één administratieve overheid. Een aanvraag die aan een dienst wordt gericht die de gevraagde bestuursdocumenten niet in zijn bezit heeft of slechts gedeeltelijk in zijn bezit heeft, dient de aanvraag bijgevolg door te sturen naar de dienst die deze documenten wel in zijn bezit heeft. In dit geval worden de termijnen waarbinnen de beslissing moet worden genomen niet opgeschort. De Commissie wenst te benadrukken dat de FOD Financiën moet nagaan wie de beslissing neemt over een verzoek tot openbaarmaking van bestuursdocumenten die hij in zijn bezit heeft. In principe is enkel de minister van Financiën bevoegd om hierover een beslissing te nemen behoudens uitdrukkelijke en expliciete delegatie die bovendien behoorlijk is bekendgemaakt.

3.2. Het recht van toegang tot bestuursdocumenten zoals gegarandeerd door artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 vergt in principe niet dat de aanvrager een belang dient te hebben of moet aantonen. Uitzondering hierop vormt de toegang tot documenten van persoonlijke aard. Een document van persoonlijke aard is een “bestuursdocument dat een beoordeling of een waardeoordeel bevat van een met naam genoemd of gemakkelijk identificeerbaar natuurlijk persoon of de beschrijving van een gedrag waarvan het ruchtbaar maken aan die persoon kennelijk nadeel kan berokkenen.” Aangezien de betrokken bestuursdocumenten betrekking hebben op rechtspersonen, kunnen deze documenten in principe niet worden beschouwd als documenten van persoonlijke aard en moet de aanvrager dan ook geen blijk geven van een belang. De aanvragers kunnen dan ook geen beroep doen op het feit dat zij een belang hebben.

3.3. Het recht van toegang tot bestuursdocumenten houdt het recht in om inzage te nemen in bestuursdocumenten, erover uitleg te krijgen en hiervan een afschrift te laten bezorgen. Het houdt dan ook geen recht in om zelf een kopie te nemen. Voor zover de aanvragers bijgevolg ook pretenderen indien nodig een recht te hebben op een kopie te nemen, vindt dit geen steun in de tekst van de wet.

3.4. Artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 huldigen principieel het recht van toegang tot alle bestuursdocumenten. De toegang tot bestuursdocumenten kan slechts worden geweigerd wanneer één of meer uitzonderingsgronden kunnen of moeten worden ingeroepen die zich bevinden in artikel 6 van de wet van 11 april 1994 en dit inroepen *in*

concreto en op pertinente wijze kan worden gemotiveerd. Slechts uitzonderingsgronden die bij wet zijn voorzien kunnen worden ingeroepen en bovendien geldt dat ze beperkend moeten worden geïnterpreteerd (Arbitragehof, arrest nr. 17/97 van 25 maart 1997, overweging B.2.1 en 2.2 en Arbitragehof; arrest nr. 150/2004 van 15 september 2004, overweging B.3.2 en Grondwettelijk Hof, arrest nr. 169/2013 van 19 december 2013). Een weigering kan dan ook niet steunen op hypothetische en vage veronderstellingen, maar moet gestaafd worden met concrete gegevens die eigen zijn aan de zaak (RvS nr. 215.507, 3 oktober 2011, *FJF* 2012, afl. 3, 236; RvS nr. 216.506, 3 oktober 2011, *TFR* 2012, afl. 416, 195).

3.5. De FOD Financiën roept artikel 6, § 3, 4° van de wet van 11 april 1994 in om de openbaarmaking te weigeren. Deze bepaling luidt als volgt: “Een federale administratieve overheid mag een vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument afwijzen in de mate dat de vraag: [...] 4° kennelijk te vaag geformuleerd is.” De Commissie is van oordeel dat deze uitzonderingsgrond *in casu* niet kan worden ingeroepen. Het is immers voldoende duidelijk waartoe de aanvragers toegang wensen te hebben, namelijk het volledige fiscaal dossier van de genoemde ondernemingen.

3.6. Daarnaast roept de FOD Financiën artikel 6, § 3, 3° van de wet van 11 april in om de openbaarmaking te weigeren. Deze bepaling luidt als volgt: “Een federale administratieve overheid mag een vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument afwijzen in de mate dat de vraag: [...] 3° kennelijk onredelijk is.” De kennelijke onredelijkheid ziet de FOD Financiën in het feit dat volgens de informatie waarover de FOD Financiën beschikt de cliënten van de aanvragers al op 3 juli 2019 in hun toenmalige hoedanigheid van bestuurder inzage hebben genomen in de vennootschapsdossiers en dat hen toen ook inzage werd verleend. Bij de toenmalige inzage werd ook een kopie genomen van het E-auditdossier. De Commissie meent echter dat de uitzonderingsgrond met betrekking tot de kennelijk onredelijkheid niet zomaar kan worden ingeroepen en op grond van de rechtspraak van de Raad van State aan strikte voorwaarden is onderworpen (RvS, arrest nr. 225.549 van 21 november 2013; RvS, arrest 229.270 van 21 november 2014; RvS, arrest nr. 236.367 van 8 november 2016; RvS, RvS, arrest nr. 239.362 van 11 oktober 2017; arrest nr. 243.357 van 8 januari 2019). Op grond van die rechtspraak heeft de Commissie trouwens een advies uit eigen beweging uitgebracht waarin ze deze

voorwaarden heeft opgelijst en toegelicht. Het advies nr. 2019-33 kan worden geraadpleegd op de website van de Commissie (www.bestuursdocumenten.be). De Commissie meent dat *in casu* geen sprake is van kennelijke onredelijkheid. Terecht merken de raadslieden op dat de vroegere toegang al meer dan drie jaar geleden is en dat de aanvraagsters het dossier hebben opgevolgd van een vorige raadsman die de inzage op 3 juli 2019 deed. Op zich kan de nieuwe aanvraag dan ook moeilijk als onredelijk worden beschouwd omdat het recht van toegang in het verleden al eens werd uitgeoefend. Bovendien werd de vroegere aanvraag verricht in het kader van een andere hoedanigheid, namelijk als bestuurder van de betrokken vennootschappen.

De kennelijke onredelijkheid kan eventueel worden ingeroepen wanneer zou blijken dat de openbaarmaking de normale werking van de FOD Financiën in het gedrang zou kunnen brengen. Dit is immers één van de beweegredenen die het invoeren van deze uitzonderingsgrond zou rechtvaardigen. Er wordt ook niet aangetoond en de Commissie kan moeilijk aannemen dat het verlenen van inzage in de gevraagde dossiers de werking van de FOD Financiën in het gedrang zou brengen. Ook wat dit aspect betreft kan de kennelijke onredelijkheid van de aanvraag niet worden ingeroepen om de vraag tot inzage te weigeren.

3.7. De FOD Financiën roept ook artikel 6, § 2, 2° van de wet van 11 april 1994 in om de openbaarmaking te weigeren. Deze bepaling luidt als volgt: “ Een federale of niet-federale administratieve overheid wijst de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, af, wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet: 2° [...] aan een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting.” De FOD Financiën meent een dergelijke geheimhoudingsverplichting te lezen in artikel 337 WIB92. Artikel 337 WIB92 luidt als volgt: “Hij die, uit welke hoofde ook, optreedt bij de toepassing van de belastingwetten of die toegang heeft tot de ambtsvertrekken van de administratie belast met die vestiging, of deze belast met de inning en de invordering, van de inkomstenbelastingen is, buiten het uitoefenen van zijn ambt, verplicht tot de meest volstrekte geheimhouding aangaande alle zaken waarvan hij wegens de uitvoering van zijn opdracht kennis heeft.”.

De Commissie wenst te benadrukken dat er in de rechtspraak verschillende interpretaties zijn terug te vinden over de draagwijdte van

het zogenaamde fiscaal geheim en dat de hiervoor vermelde interpretatie niet door elke rechter en elk rechtscollege wordt bijgetreden. Dit houdt verband met de onduidelijke formulering van deze bepaling. In elk geval is de geheimhoudingsplicht geformuleerd in hoofde van de fiscale ambtenaren en niet in hoofde van de FOD Financiën als federale administratieve overheid. De wet van 11 april 1994 geldt ten aanzien van de FOD Financiën en een beslissing over een vraag om toegang op grond van deze wet moet worden genomen door diegene die de FOD Financiën juridisch kan vertegenwoordigen. Waar een individuele fiscale ambtenaar gehouden is tot geheimhouding en de miskennis ervan kan leiden tot een strafrechtelijke en eventuele tuchtrechtelijke sanctie, betekent dit nog niet dat die geheimhoudingsplicht zich ook naar de betrokken administratieve overheid uitstrekt. De Commissie is dan ook van oordeel dat *in casu* het fiscaal geheim waartoe een fiscale ambtenaar is gehouden geen grondslag vormt om een vraag in het kader van de wet van 11 april 1994 af te wijzen.

3.8. De Commissie meent evenwel dat moet worden nagegaan in welke mate de fiscale administratie artikel 6, § 2, 1° van de wet van 11 april 1994 niet moet inroepen. Deze bepaling luidt als volgt: “Een federale of niet-federale administratieve overheid wijst de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, af, wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet: [...] 1° aan de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de inzage, de uitleg of de mededeling in afschrift heeft ingestemd.” Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (zie bv. GwH, nr. 118/2007, 19 september 2007) blijkt dat niet enkel natuurlijke personen een bescherming genieten van hun persoonlijke levenssfeer, maar dat ook rechtspersonen een bepaalde mate van bescherming genieten. Dit geldt meer bepaald voor vertrouwelijke bedrijfsinformatie, wat ondermeer betrekking kan hebben over financiële informatie over een bedrijf voor zover deze niet publiek moet worden gemaakt op grond van het vennootschapsrecht. De Commissie meent dat de gevraagde informatie onder deze bepaling kan worden gebracht. Ze moet evenwel vaststellen dat deze uitzondering niet absoluut geldt en dat diegene die namens de rechtspersoon optreden, *in casu*, de curatoren, steeds de toestemming kunnen geven om toegang te verlenen tot de gevraagde bestuursdocumenten. De Commissie stelt vast dat op zijn minst duidelijk is dat één van de curatoren expliciet zijn toestemming heeft gegeven. Ze vindt het evenwel nodig dat dit ook uitdrukkelijk door de

andere curatoren gebeurt zodat hierover geen onduidelijkheid kan bestaan. Als voor de drie genoemde vennootschappen de toestemming is verleend om toegang te krijgen tot het fiscale dossiers van de drie vennootschappen, kan de FOD Financiën niet langer rechtsgeldig artikel 6, § 2, 1° van de wet van 11 april 1994 invoeren om de openbaarmaking te weigeren.

3.9. De FOD Financiën weigert eveneens de toegang tot de documenten waarop de aansprakelijkheidsvordering is gebaseerd omdat ze bij de rechtbank worden neergelegd en worden overgemaakt aan de raadsman van de gedagvaarde partijen. De Commissie stelt vast dat dit argument geen grondslag vindt in de uitzonderingen van de wet van 11 april 1994 en dus niet kan worden ingeroepen om de openbaarmaking te weigeren. De Commissie moet wel opmerken dat de aanvragers zich niet kunnen beroepen op het recht van verdediging in het kader van de aansprakelijkheidsvordering die tegen hun cliënten is ingesteld. Het recht van toegang tot documenten op grond van het recht van verdediging vindt immers niet zijn grondslag in het recht van toegang tot bestuursdocumenten zoals gegarandeerd door artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994, maar vormt een zelfstandige grondslag en is nader uitgewerkt in het Gerechtelijk Wetboek.

3.10. Als besluit meent de Commissie dat zij geen redenen ziet om de toegang tot de bestuursdocumenten in het fiscaal dossier van de betrokken vennootschappen te weigeren tenminste voor zover de drie curatoren toestemming hebben verleend voor de toegang tot de respectieve fiscale dossiers van de betrokken ondernemingen zodat voor de toegang tot documenten van die ondernemingen de uitzonderingsgrond van artikel 6, § 2, 1° van de wet van 11 april 1994 niet nuttig kan worden ingeroepen en verzoekt de FOD Financiën dan ook om deze ter beschikking te stellen van de aanvragers.

Brussel, 22 december 2022.

F. SCHRAM
secretaris

L. DONNAY
voorzitter